

**Komunikace sestra, pacient,
lékař.**

**Trojrozměrnost této komunikace
a její specifika v jednotlivých
rovinách.**

**Jana Wolesská
Praha**

Komunikace, sestra, pacient lékař.

- Důležitost spolupráce zdravotníků, přesné předávání informací, vzájemný respekt a úcta .
- Úcta k sobě je stejně důležitá, jako úcta k jiným lidem.
- Když se naučím regulovat sebe sama a své emoce, přinese to pozitiva mně samé/samému, mým kolegům i pacientům.
- Pacient - předmětem zájmu komunikace sestra – lékař i případných možných nedorozumění.
- Atmosféra ovlivňuje komunikaci a komunikace ovlivňuje atmosféru – pracovní prostředí – jeho náročnost, ale i příjemnost.

- Atmosféra prostředí výrazně ovlivňuje i míru stresu, ktero sebou náročné pracovní prostředí a náročná práce v něm nese.
- Sociální dovednosti. Co všechno do nich patří – verbální a neverbální komunikace, ale i mnohem více /různé pohledy autorů/. Co je ovlivňuje? Sociální a emoční inteligence versus obecná inteligence.
- Zdánlivě malé a nevýznamné změny v komunikaci přinesou velké věci.

- Práce sama se sebou a se svými pocity – jsme vysoce erudovaní odborníci. Máme široké odborné znalosti a praktické odborné dovednosti, umíme řešit velké problémy a umíme spoustu věcí, známe spoustu věcí, víme si v mnohém rady.
- Umíme zacházet sami se sebou?
- Co proto děláme?
- Jak vypadá naše komunikace?
- Chtěli bychom potkat sami sebe?

- Zvládání vlastních emocí a znalost sebe sama – lepší komunikace se sebou samým i se svým okolím, méně střetů a více pozitiv.
- Zvládání únavy – její různé obrazy – smutek, emoční labilita, pasivita, podrážděnost až iritabilita – nízký práh agrese.
- Co všechno je agrese?
- Uvědomujeme si to?
- Co si neuvědomujeme?

- Co nám nejvíce vadí na jiných lidech? Jak to máme mi sami s touto vlastností, dovedností, projevem, reakcí?
- Jsem sestra, jsem pacient, jsem lékař, všichni jsme lidé – jak moc si můžeme své role vzájemně vyměnit a jak bychom se v nich cítili?
- Všichni můžeme být pacienti.
- Všichni jsme tým, který bojuje s chorobou - problémy jednoho z nás a práce a přístup nás všech je užitečný, když jeden nebude chtít, nepůjde to.

- Co umíme?
- Co neumíme?
- Co děláme proto, abychom to uměli ?
- Už v pohádkách bylo: “Nad nikým se nepovyšuj a před nikým se neponižuj.”
- Umět říci nemohu, nevím, nemám, neumím a nebo neříci nic a zůstat laskavý.

- Já, můj život, moje práce, moji kolegové, moji pacienti, jeden svět.
- Všechno souvisí se vším.
- Jak moc?
- Jak u koho?
- Jak moc si to uvědomujeme?
- Co děláme proto, abychom to všechno zvládli?
- Všechno to začíná a končí u každého z nás!

(Covey, 1994, s.26)

Použitá literatura:

Carkhuff, Robert, R.: The Art of Helping. Ninth Edition, HRD Press, 2009, Amherst, MA, Holt, p.312. ISBN 978-1-59996-179-8

Kagan, C., Evans, J.: Professional Interpersonal Skills for Nurses. First published in 1995 by Chapman and Hall, Reprinted in 1998 Stanley Thornes and Nelson Thornes 2001, Cheltenham, p.268 . ISBN 0-7487-3724-3

Schulze, R., Roberst, R.D.: Emoční inteligence. 1. vydání. Portál 2007, Praha, s.367. ISBN 978-80-7367-229-4

Covey, Stephan, R.: 7 návyků vůdčích osobností pro úspěšný a harmonický život. 1. vydání. Pragma 1994, Praha, s. 329. ISBN 80-85213-41-9

Děkuji za pozornost.